

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 15Co/517/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6214203258
Dátum vydania rozhodnutia: 23. 06. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Klaudia Kosková
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2016:6214203258.1

Uznesenie

Krajský súd v Banskej Bystrici v právnej veci navrhovateľa PROFI CREDIT Slovakia, s. r. o. , so sídlom Pribinova 25, Bratislava, IČO: 35 792 752, zast. Advokátska kancelária JUDr. Andrea Cviková, s.r.o., so sídlom Kubániho 16, 811 04 Bratislava, IČO: 47 233 516, proti odporkyňi C. Y., nar. XX.XX.XXXX, bytom B. L. XXX/XX, XXX XX E. T., za účasti vedľajšieho účastníka na strane odporkyne Spotrebiteľské združenie OSA, občianske združenie, so sídlom Fedinova 9, 851 01 Bratislava, IČO: 42 260 086, zast. HKP Legal, s.r.o., so sídlom Sasinkova 6, 811 08 Bratislava, IČO: 36 727 334, o zaplatenie 610,07 eur s príslušenstvom, na odvolanie navrhovateľa proti rozsudku Okresného súdu vo Veľkom Krtíši č. k. 10C/57/2014 - 50, zo dňa 6. mája 2015, takto

rozhodol:

Rozsudok okresného súdu vo výroku o povinnosti navrhovateľa nahradiť vedľajšiemu účastníkovi na strane odporkyne trovy konania **p o t v r d z u j e**.

Navrhovateľ je povinný nahradiť vedľajšiemu účastníkovi na strane odporkyne Spotrebiteľskému združeniu OSA, IČO: 42 260 086, trovy odvolacieho konania vo výške 29,98 eur na účet ich právneho zástupcu HKP Legal, s.r.o., IČO: 36 727 334, vedený v Tatra banka, a. s., číslo účtu XXXXXXXXXXXX/XXXX, do troch dní od právoplatnosti tohto rozhodnutia.

odôvodnenie:

Odvolaním napadnutým rozsudkom okresný súd návrh zamietol. Odporkyňa náhradu trov konania nepriznal. Navrhovateľovi uložil povinnosť nahradiť vedľajšiemu účastníkovi na strane odporkyne trovy konania vo výške 115,75 eur, do 3 dní od právoplatnosti rozhodnutia na účet jej právneho zástupcu.

Z vykonaného dokazovania mal súd preukázané, že nárok navrhovateľa je nedôvodný v celom rozsahu. Odporkyňa uhradila navrhovateľovi celú výšku istiny a rovnako aj plnenie na ktoré vzhľadom na nezákonný proces vzniku zmluvy a bezúročnosť a bezpoplatkovosť úveru nemal navrhovateľ nárok a aj napriek tomu vymáha ďalšie plnenie, ktoré nemá zmluvný ani zákonný podklad. Preto súd návrh zamietol.

O trovách konania súd rozhodol podľa ust. § 142 ods. 1 O. s. p. zásady úspechu účastníkov vo veci. V konaní bola v celom rozsahu úspešná odporkyňa, ktorá náhradu trov neuplatnila a žiadne trovy jej ani nevznikli, preto jej súd náhradu trov nepriznal. Vedľajšiemu účastníkovi vystupujúcemu na strane úspešnej odporkyne súd priznal trovy právneho zastúpenia vo výške 115,75 eur a to za dva úkony právnej služby pri odmene po 39,84 eur za 1 úkon a 2x režijný paušál po 8,39 eur + 20 % DPH.

Proti rozhodnutiu sa odvolal navrhovateľ, proti výroku o trovách konania vedľajšieho účastníka. Rozsudok v napadnutej časti navrhol podľa § 220 O. s. p. zmeniť tak, že súd vedľajšiemu účastníkovi náhradu trov konania neprizná.

Namietal, že rozhodnutie o trovách konania nie je náležite odôvodnené. Z rozsudku nevyplýva podľa ktorého zákonného ustanovenia súd rozhodol, ako právnu normu vyložil a aplikoval, či zohľadnil postavenie vedľajšieho účastníka ako „osobitného subjektu“ v prípade ktorého súdna prax priznáva náhradu trov právneho zastúpenia výnimočne.

Z napadnutého rozhodnutia nevyplýva spôsob, akým súd vyhodnotil kritérium účelnosti ohľadne rozhodnutia o náhrade trov konania. Otázka účelnosti vstupu vedľajšieho účastníka je odlišná od účelnosti právneho zastúpenia vedľajšieho účastníka. Ten má svoj predmet činnosti vykonávať sám, čo predpokladá zákon. Navrhovateľ však nenapáda otázku samotného právneho zastúpenia ako takého (v zmysle zásady, že každý sa môže dať zastupovať advokátom), ale účelnosť nákladov na toto zastúpenie a nepreskúmateľnosť aplikácie zákonného ustanovenia, na základe ktorého súd rozhodol o povinnosti k náhrade trov konania.

V danom prípade účasť vedľajšieho účastníka v konaní, navyše právnym zástupcom, bola zbytočná a neúčelná. Poukazuje na právny názor vyslovený v uznesení NS SR zo dňa 19.03.2014 sp. zn. 6M Cdo 5/2013, vo veci mimoriadneho dovolania Generálneho prokurátora SR o nepriznaní náhrady trov konania vedľajšiemu účastníkovi, v zmysle ktorého „trovy konania vzniknuté zastupovaním advokátom v tzv. hromadných veciach, kde sa obsah jednotlivých podaní mení len o aktualizáciu tej -ktorej veci a jej individualizáciu na súdoch v SR nemožno považovať za trovy nevyhnutne vynaložené na riadne bránenie práva na súde. V takomto prípade zastupovanie advokátom nezodpovedá účelu, ktorý sleduje procesné právo inštitútom zastupovania advokátom v súdnom konaní. Právo na právnu pomoc a náhrada trov konania sú dve rozdielne veci, ktoré síce spolu súvisia, avšak nie sú neoddeliteľné. Ak súd neprizná náhradu trov konania úspešnému účastníkovi, keď dospeje k záveru, že trovy nevynaložil účelne, nejde o porušenie práva na právnu pomoc. Vedľajší účastník sa preto mohol dať zastupovať v súdnom konaní advokátom, avšak trovy, ktoré vynaložil v tejto súvislosti nemožno považovať za trovy účelné.“

Od 01.01.2015 tento subjekt ani nemá procesné postavenie vedľajšieho účastníka, preto mu súd priznal nezákonne trovy aj z tohto dôvodu. Zákonodarca výslovne od uvedeného dňa stanovil požiadavku preukázania súhlasu odporcu so vstupom občianskeho združenia na ochranu spotrebiteľa už spolu s oznámením o vstupe vedľajšieho účastníka do konania.

Vedľajší účastník navrhol rozsudok okresného súdu v napadnutej časti potvrdiť. Uplatnil náhradu trov odvolacieho konania vo výške 33,97 eur za jeden úkon právnej služby vyjadrenie k odvolaniu navrhovateľa.

Stanovisko navrhovateľa popierajúce význam právneho zastúpenia vedľajšieho účastníka považuje za účelové, nesprávne a odporujúce zákonom SR a tiež predpisom EÚ. Uviedol, že jeho vyjadrenie k návrhu nebolo formulárové. K doručenému návrhu sa vyjadril v rozsahu, ako považoval za potrebné, aby boli dôsledne bránené práva odporkyne ako spotrebiteľa. Trovy právneho zastúpenia boli účelne vynaložené a viedli k úspechu odporkyne.

Odporkyňa zostala nečinná.

Krajský súd, ako súd odvolací, vec preskúmal v rozsahu danom ustanovením § 212 ods. 1 O. s. p. a bez nariadenia pojednávania podľa § 214 ods. 2 O. s. p. a rozsudok prvostupňového súdu v napadnutej časti podľa § 219 ods. 1, 2 O. s. p. potvrdil.

Podľa § 219 O. s. p. odvolací súd rozhodnutie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne (ods. 1). Ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody (ods. 2).

Základná námietka navrhovateľa smeruje k tomu, že rozhodnutie súdu o trovách konania vedľajšieho účastníka nie je náležite odôvodnené. Odvolací súd sa s takýmto názorom nestotožňuje.

Súd v rozhodnutí výslovne uviedol podľa akej právnej normy priznal náhradu trov vedľajšiemu účastníkovi, že postupoval podľa ust. § 142 ods. 1 O. s. p., úspechu účastníkov vo veci, že vedľajšiemu účastníkovi vzniká právo na náhradu trov v závislosti od výsledku konania. Ak právo na náhradu trov

konania vznikne účastníkovi (hlavnému) konania, ktorého vedľajší účastník v konaní podporuje, má právo na náhradu trov konania v rovnakom rozsahu (teda rozsahu úspechu) aj vedľajší účastník. Uviedol aj výšku trov v rozčlenení na odmenu za dva úkony právnej služby po 39,84 eur a 2x režijný paušál po 8,39 eur, k tomu základu priznal 20 % DPH (išlo o základné úkony právnej pomoci - prevzatie a príprava zastúpenia a vyjadrenie vo veci samej) a to podľa ustanovení vyhlášky MS SR č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb (aj keď súdu možno vytknúť, že právny predpis - uvedenú vyhlášku v rozhodnutí necitoval).

Podľa názoru odvolacieho súdu postup okresného súdu je správny v tom, keď na daný prípad aplikoval a trovy právne posudzoval podľa ust. § 142 ods. 1 O. s. p., úspechu účastníkov vo veci, potom aj vedľajšiemu účastníkovi vzniká právo na náhradu trov v závislosti od výsledku konania.

Ustanovenie § 137 O. s. p. vymenúva trovy konania, medzi ktoré patrí aj náhrada výdavkov právnickej osoby, ktorá je oprávnená zastupovať v konaní podľa osobitného predpisu, pričom takouto osobou je aj združenie. V cit. ustanovení je zákonodarcom implementovaná Smernica o ochrane spotrebiteľa č. 93/13/EHS, ktorá v čl. 7 stanovuje povinnosť členských štátov umožniť, aby organizácie na ochranu spotrebiteľov mali adekvátne a účinné prostriedky na ochranu spotrebiteľských práv. Týmto účinným prostriedkom je vstup občianskeho združenia do konania na strane spotrebiteľa a jeho postavenie vedľajšieho účastníka s procesnými právami. Umožniť na jednej strane občianskemu združeniu vstúpiť do konania, ale nepriznať mu, ak je v konaní úspešný, právo na náhradu trov, ktoré v konaní vynaložil, vrátane právneho zastúpenia, je popri už vyššie uvedenom aj nesprávnym výkladom čl. 7 citovanej Smernice o nekalých zmluvných podmienkach, čo v konečnom dôsledku by v praxi znamenalo, že združenie na ochranu práv spotrebiteľov by odrádzalo od vstupu do ďalších konaní, ale na druhej strane by dodávateľovi umožňovalo bez rizika voči spotrebiteľom naďalej uplatňovať nedôvodované nároky, neprijateľné zmluvné podmienky a pod.

Účelnosť vstupu vedľajšieho účastníka na strane odporkyne do konania a jeho právneho zastúpenia je nepochybne zrejma a nie nevýznamná. Týmto spôsobom sa napĺňa politika EÚ vo vzťahu k spotrebiteľskému právu a vyvažuje sa tak rovnosť zbraní, kedy spotrebiteľské združenie vystupuje na strane tej slabšej strany, spotrebiteľa.

Dôvodná nie je ani odvolacia námietka navrhovateľa spočívajúca v tom, že procesné postavenie vedľajšieho účastníka s účinnosťou od 01.01.2015 v danom konaní Združenie spotrebiteľov Slovenska, o. z., nemá. Toto združenie vstúpilo do konania ako vedľajší účastník na základe zákonného splnomocnenia (zákon o ochrane spotrebiteľa) za účelom ochrany práv spotrebiteľa podľa § 93 ods. 2 O. s. p.) a to oznámením o jeho vstupe do konania doručeným súdu dňa 20.08.2014. V zmysle právnej úpravy platnej a účinnej do 31.12.2014 právnická osoba, ktorej predmetom činnosti je ochrana práv podľa osobitného predpisu (zákon o ochrane spotrebiteľa) mohla do konania vstúpiť aj bez súhlasu účastníka konania (spotrebiteľa), na strane a podporu ktorého do konania vstúpila. Takýto súhlas nemožno vyžadovať dodatočne ani z dôvodu zmeny zákonnej úpravy - novely O. s. p. účinnej od 01.01.2015 uskutočnenej zákonom č. 353/2014 Z. z., ktorá sa dotkla aj postavenia vedľajších účastníkov podľa § 93 v konaní tak, že v prípade, ak ako vedľajší účastník vstupuje do konania z vlastného podnetu právnická osoba založená alebo zriadená na ochranu spotrebiteľa podľa osobitného predpisu - zákona o ochrane spotrebiteľa, súčasťou oznámenia o vstupe musí byť aj súhlas účastníka, popri ktorom sa zúčastňuje na konaní, inak súd na oznámenie o vstupe neprihliada. Táto nová právna úprava (platná a účinná v čase rozhodovania súdu) je pre prejednávaný prípad irelevantná, ako je už vyššie uvedené rozhodujúcou skutočnosťou je, že vedľajší účastník zahlásil svoj vstup do konania ešte pred účinnosťou uvedenej novely.

Z uvedených dôvodov odvolací súd rozhodnutie prvostupňového súdu v odvolaní napadnutej časti potvrdil ako vecne správne.

O trovách odvolacieho konania bolo rozhodnuté podľa ustanovenia § 224 ods. 1 O. s. p. a § 142 ods. 1 O. s. p. v spojení s § 151 O. s. p., keď v odvolacom konaní bol úspešný vedľajší účastník, preto mu priznal súd právo na náhradu trov odvolacieho konania, ktoré pozostávajú z trov právneho zastúpenia za podanie vyjadrenia k odvolaniu navrhovateľa.

Náhradu trov právneho zastúpenia súd priznal podľa vyhlášky MS SR č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb, pričom v zmysle § 9 ods. 1 za základ sadzby tarifnej odmeny súd stanovil odmenu z hodnoty veci a druhu veci, ktorá bola predmetom odvolacieho konania. Predmetom odvolacieho konania nebola suma o zaplatenie 610,07 eur, ktorá predstavovala základ pre výpočet trov v prvostupňovom konaní, ale odvolací súd sa zaoberal len nárokom na náhradu trov a za základ pre výpočet trov považoval spornú výšku priznaných trov 115,75 eur - tarifná hodnota veci v odvolacom konaní, z ktorej v súlade s § 10 ods. 1 citovanej vyhlášky je odmena za jeden úkon právnej služby vo výške 16,60 eur a v súlade s ustanovením § 16 ods. 3 režijný paušál je vo výške 8,39 eur. Advokát preukázal, že je platiteľom dane z pridanej hodnoty, podľa § 18 ods. 3 vyhlášky mu prináleží táto daň a to v sadzbe 20 % z daňového základu - zo sumy 24,99 eur t.j. 4,99 eur. Trovy odvolacieho konania sú celkom 29,98 eur.

Iný názor pri výpočte odmeny za právne zastúpenie v odvolacom konaní v prípade, ak odvolanie bolo podané len do trov konania, odvolací súd zastáva s prihliadnutím na principiálnu zásadu, že vo všetkých prípadoch súd rozhoduje rovnako, pričom vyššie uvedenú úvahu odôvodňuje tým, že v súdnej praxi nastali prípady, keď predmetom konania vo veci samej boli vysoké hodnoty, a predmetom odvolania sa stali len trovy konania vo vzťahu k nesprávnemu výpočtu, ktorý predstavoval rádovo sumy do 10 eur. V takom prípade by mohla nastať situácia, kedy odmena za právne zastúpenie v prípade rozhodovania o trovách konania by bola nepomerne vysoká a neodôvodnená.

Trovy je navrhovateľ povinný zaplatiť na účet právneho zástupcu vedľajšieho účastníka odporkyne (§ 149 ods. 1 O. s. p.) v lehote do 3 dní od právoplatnosti rozhodnutia (§ 160 ods. 1 O. s. p.).

Rozhodnutie bolo prijaté pomerom hlasov členov senátu odvolacieho súdu 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.